

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 4413/06
24.10.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником суда Љиљаном Петровић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА, против закључка туженог Министарства финансија Републике Србије - Пореска управа - Регионални центар Нови Сад, број: 438-583/2006 од 24.7.2006. године, у предмету пореза на капитални добитак, у нејавној седници већа одржаној дана 24.10.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним закључком одбачен је предлог тужиоца за понављање поступка окончаног решењем Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Регионални центар Нови Сад, број: 438-323/2004 од 09.9.2004. године, којим је одбијена жалба тужиоца поднета на решење Министарства финансија - Пореска управа - Филијала Нови Сад 2, број: 413-2004/71 од 09.6.2004. године. Тим решењем је тужиоцу утврђен порез на капитални добитак остварен продајом непокретности у износу од 6.673.422,32 динара.

У тужби којом оспорава закључак туженог органа тужилац истиче да није прихватљив став тужене да је предлог за понављање поступка окончаног решењем од 09.9.2004. године, неблаговремен. Ово са разлога што је након добијања наведеног решења користио редовно правно средство на које је био упућен у правној поуци и поднео тужбу Врховном суду Србије за поништај овог решења. Након добијања пресуде Врховног суда Србије, којом је тужба одбијена, у року од једног месеца у складу са чланом 242. Закона о општем управном поступку поднео је предлог за понављање поступка. Даље наводи да се не може прихватити ни став туженог да се предлог за понављање поступка одбацује с разлога што орган није утврдио чињеницу да странци није омогућено учешће у поступку, већ је то констатовоо суд, из разлога што се не ради о материјалној чињеници већ о процесној радњи, која представља битну повреду поступка о којој је другостепени орган био дужан да води рачуна по службеној дужности. Истиче да је због очигледних грешака у поступку, као и због погрешно утврђеног чињеничног стања, без своје кривице, доведен у веома тешку материјалну ситуацију. Са ових и осталих разлога изнетих у тужби предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорени закључак и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао при разлозима из образложења оспореног закључка и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

По разматрању списка предмета, оценом навода тужбе и одговора на тужбу, Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

Према стању у списима предмета као и образложењу оспореног закључка, тужени орган је правилно одбацио предлог тужиоца за понављање поступка окончаног решењем Министарства финансија - Пореске управе - Регионални центар Нови Сад, број: 438-323/2004 од 09.9.2004. године, за коју одлуку је дао разлоге које, као довољне и на закону засноване, у свему прихвата и овај суд.

Наиме, из списка предмета се види да је наведено другостепено решење од 09.9.2004. године, тужилац примио 28.9.2004. године, а да је предлог за понављање поступка поднео 19.6.2006. године, са разлога што му није било омогућено да учествује у поступку разреза пореза на капитални добитак, сходно члану 239. став 1. тачка 9. ЗУП-а, као и са разлога из члана 239. став 1. тачка 1. ЗУП-а, јер поседује доказе који су постојали у време доношења решења од 09.9.2004. године, а који би довели до другачије одлуке, да је порески орган за њих знао у моменту одлучивања. Тужилац, према томе, у законском року од месец дана од дана пријема наведеног другостепеног решења није поднео предлог за понављање поступка, већ је против тог другостепеног решења поднео тужбу Врховном суду Србије у којој је, поред осталог, навео чињеницу да није учествовао у поступку пред првостепеним органом приликом утврђивања пореске обавезе. Пресудом Врховног суда Србије У-4328/04 од 22.2.2006. године, одбијена је тужба за поништај наведеног другостепеног решења. Код оваквог стања ствари, предлог тужиоца је, на основу члану 246. став 2. ЗУП-а, тужени правилно одбацио, као неблаговремен.

Како је у поступку који је претходно доношењу оспореног закључка неспорно утврђено да тужилац није тражио понављање поступка у року од једног месеца од дана када је могао изнети нове чињенице

грајно понављање поступка у року од једног месеца од дана када је могуће изнети нове доказнице, односно употребити нове доказе, односно од дана када му је достављено решење туженог органа од 09.9.2004. године, а који је прописан чланом 242. став 1. тач. 1. и 5. ЗУП-а, то је правилно тужени орган, на основу члана 246. став 2. истог Закона, оценио да се нису стекли услови за понављање поступка окончаног решењем Министарства финансија - Пореска управа - Регионални центар Нови Сад, број: 438-323/2004 од 09.9.2004. године.

Цењени су и остали наводи тужбе али су без утицаја на другачије решење ове управне ствари. За своју одлуку тужени орган је дао јасне и образложене разлоге које у свему прихвата и овај суд.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је нашао да оспореним закључком није повређен закон на штету тужиоца, па је на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 24.10.2007. године, У. 4413/06

Записничар, Председник већа - судија

Љиљана Петровић, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК